

Postanowienie Sądu z dnia 14 grudnia 2012 r. — Al Toun i Al Toun Group przeciwko Radzie(Sprawa T-326/12) ⁽¹⁾**(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Syrii — Usunięcie z wykazu osób, których środki dotyczą — Umorzenie postępowania)**

(2013/C 55/25)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Salim Georges Al Toun (Al Ghassaneya-Lattakia, Syria) i Al Toun Group (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat S. Koev)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Kyriakopoulou i I. Gurov, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 56), decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 126, s. 9), rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 126, s. 3) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżących

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie zostaje umorzone
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 311 z 13.10.2012

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2012 r. — Front Polisario przeciwko Radzie

(Sprawa T-512/13)

(2013/C 55/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Ludowy Front Wyzwolenia Saguiá el Hamra i Rio de Oro) (Front Polisario) (Al-Ujun) (przedstawiciel: adwokat C.E. Hafiz)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu a zatem wszystkich aktów wykonawczych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów przeciwko i) decyzji Rady 2012/497/UE z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa, a także zastąpienia protokołów 1, 2 i 3 oraz załączników do nich, jak również zmian do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (Dz.U. L 241, s. 2) oraz ii) rozporządzeniu wykonawczemu Komisji (UE) nr 812/2012 z dnia 12 września 2012 r. zmieniającemu rozporządzenie Rady (WE) nr 747/2001 w odniesieniu do unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre produkty rolne i przetworzone produkty rolne pochodzące z Maroka (Dz.U. L 247, s. 7).

Strona skarżąca uważa, że, jako przedstawiciela ludności saharyjskiej, akty te dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie.

- 1) Zarzut pierwszy oparty z jednej strony na naruszeniu obowiązku uzasadnienia, podczas gdy uzasadnienie było szczególnie konieczne ze względu na sytuację prawną a z drugiej strony, na naruszeniu prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ nie skonsultowano się z Frontem Polisario.
- 2) Zarzut drugi oparty z jednej strony na naruszeniu praw podstawowych chronionych w art. 67 TFUE, art. 6 TUE i zasad ustanowionych w orzecznictwie, poprzez nieprzestrzeżenie prawa do samostanowienia ludności saharyjskiej i poprzez promowanie polityki przyłączania prowadzonej przez Królestwo Marokańskie, będące okupantem zdaniem strony skarżącej. Strona skarżąca podnosi ponadto naruszenie zasady spójności przewidzianej w art. 7 TFUE z uwagi na nieprzestrzeżenie zasady suwerenności oraz naruszenie wartości, na których opiera się Unia Europejska i zasad regulujących jej działania zewnętrzne niezgodne z art. 2 TUE, art. 3 ust. 5 TUE, art. 21 TUE i art. 205 TFUE.
- 3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu umów międzynarodowych zawartych przez Unię Europejską a w szczególności układu o stowarzyszeniu pomiędzy Unią Europejską a Królestwem Marokańskim oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

- 4) Zarzut czwarty oparty na naruszeniu szeregu norm prawa międzynarodowego, włącznie z prawem do samostanowienia, zasadą względnej skuteczności traktatów i podstawowymi przepisami międzynarodowego prawa humanitarne.
- 5) Zarzut piąty oparty na niezgodności z prawem zaskarżonych aktów, ponieważ bezprawność zachowania Unii Europejskiej zgodnie z prawem międzynarodowym prowadzi do niezgodności z prawem tych aktów.

— zasądzenie od strony pozwanej 1 000 EUR tytułem odszkodowania;

— uwzględnienie pierwszego żądania strony wnoszącej odwołanie przedstawionego w pierwszej instancji również na podstawie zarzutów co do istoty podniesionych przez wnoszącego odwołanie, i tak stwierdzenie nieważności ogłoszenia o naborze EKES nr 43/09 również z uwagi na te zarzuty co do istoty;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów poniesionych w obu instancjach.

Odwołanie wniesione w dniu 5 grudnia 2012 r. przez Moisesa Bermeja Gardego od wyroku wydanego w dniu 25 września 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-51/10 Bermejo Garde przeciwko EKES

(Sprawa T-529/12 P)

(2013/C 55/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Moises Bermejo Garde (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Europejski Komitet Ekonomiczno — Społeczny (EKES)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 25 września 2012 r. w sprawie F-51/10, w którym sąd i) oddalił jako niedopuszczalne żądania dotyczące stwierdzenia nieważności wszystkich decyzji wydanych na podstawie ogłoszenia o naborze EKES nr 43/09, ii) nie orzekł w przedmiocie żądań dotyczących zasądzenia od strony pozwanej 1 000 EUR tytułem odszkodowania oraz iii) nie orzekł w przedmiocie zarzutów co do istoty podniesionych na poparcie pierwszego żądania dotyczącego stwierdzenia nieważności ogłoszenia o naborze EKES nr 43/09;

— w konsekwencji,

— uwzględnienie żądań drugiego i trzeciego strony wnoszącej odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji, i tak

— stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji wydanych na podstawie ogłoszenia o naborze EKES nr 43/09;

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia wymogu przestrzegania procedury poprzedzającej wniesienie skargi i naruszenia art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił jako niedopuszczalne jedno z żądań wnoszącego odwołanie dotyczących stwierdzenia nieważności wszystkich decyzji wydanych na podstawie ogłoszenia o naborze EKES nr 43/09.

2) Zarzut drugi dotyczący odmowy ochrony prawnej, naruszenia podstawowego prawa do sądu i naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej nie orzekł w przedmiocie jednego z żądań wnoszącego odwołanie dotyczącego odszkodowania.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i naruszenia zasady prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej nie orzekł w przedmiocie zarzutów co do istoty podniesionych w pierwszej instancji na poparcie jednego z żądań wnoszącego odwołanie dotyczącego stwierdzenia nieważności ogłoszenia o naborze EKES nr 43/09.

Odwołanie wniesione w dniu 5 grudnia 2012 r. przez Moisesa Bermeja Gardego od wyroku wydanego w dniu 25 września 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-41/10 Bermejo Garde przeciwko EKES

(Sprawa T-530/12 P)

(2013/C 55/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Moises Bermejo Garde (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Europejski Komitet Ekonomiczno — Społeczny (EKES)